

<u>Hulladékbírság – újabb javaslat.....</u>	<u>2</u>
<u>Térségi szintű állati hulladék begyűjtő és szállító rendszer kiépítése</u> <u>Salgótarjában.....</u>	<u>3</u>
<u>Kitüntetések a környezetvédelemben élenjáró szakembereknek</u>	<u>3</u>
<u>A koordináló szervezetek javaslata.....</u>	<u>4</u>
<u>A termékdíj-mentességek és a termékdíj átvállalással kapcsolatos eljárás</u> <u>egyszerűsítésére.....</u>	<u>4</u>
<u>A Köztisztasági Egyesülés Hulladékhasznosítási Munkabizottságának</u> <u>javaslatá.....</u>	<u>6</u>
<u>GKM állásfoglalás a tachográf alkalmazásáról.....</u>	<u>7</u>

Hulladékbírság – újabb javaslat

Folytatódtak a tárgyalások a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium képviselőivel a hulladéklerakás bírságolásának megakadályozására. Az alábbiakban közöljük azt a tervezetet, amelyet a szakmai főosztály készített az Egyesüléssel folytatott egyeztetést követően.

A Kormány

.../2007. (... ..) Korm. rendelete

a települési hulladékkal kapcsolatos tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 213/2001. (XI. 14.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hgt.) 59. § (1) bekezdés d) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

1. §

A települési hulladékkal kapcsolatos tevékenységek végzésének a feltételeiről szóló 213/2001. (XI. 14.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.) 19. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

"(5) A közszolgáltatást ellátó hulladékkezelő hulladékkezelési engedélyében a közszolgáltatás keretében kezelhető települési hulladék mennyisége nem korlátozható időszakokra."

2. §

A Kr. 21. § cb) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A hulladékkezelési engedély iránti kérelemnek tartalmaznia kell a következőket:

c) a kezelni kívánt települési hulladék)

"cb) tervezett teljes mennyiségét, figyelemmel a hulladékkezelő létesítmény kapacitására;"

3. §

A Kr. 22. § c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A hulladékkezelési engedélynek - a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 72. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel - tartalmaznia kell a következőket:)

"c) a kezelhető települési hulladék - más jogszabályban közzétett hulladéklista szerinti - megnevezését, EWC kódját, a hulladékkezelő létesítményben összesen kezelhető hulladékmennyiséget, valamint hulladéklerakás engedélyezése esetén a lerakóban ártalmatlanítható biológiailag lebomló hulladék összes mennyiségét, meghatározva az évenkénti csökkentési ütemet;"

4. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba, rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekben alkalmazni kell.

(2) A rendelet hatálybalépése előtt a közszolgáltatást ellátó hulladékkezelők részére kiadott jogerős hulladékkezelési engedélyekben meghatározott éves mennyiségi korlátot a rendelet hatálybalépése után indult, illetőleg a folyamatban lévő hatósági eljárások során figyelmen kívül kell hagyni.

A javasolt módosítás 4. §-a (2) bekezdése arra utal, hogy minden folyamatban lévő, azaz jogerős határozattal, végzéssel le nem árt ügyben a lerakók üzemeltetői nem bírsághatók. A jövőben indult eljárásoknál, ha tehát a hatóság a hatálybalépést követően indít vizsgálatot, akkor már a rendelet előírásait kell alkalmazni.

A jogerős határozattal lezárt bírságolási ügyekben a közigazgatási bíróságnál indított jogorvoslati kérelemmel lehet élni.

Kérjük, várjuk a Tagszervezeteink észrevételeit, javaslatait a fenti jogszabály-módosítási tervezethez!

Térségi szintű állati hulladék begyűjtő és szállító rendszer kiépítése Salgótarjában

A 71/2003. FVM rendeletben foglaltak értelmében az állati tetemek elhelyezésére szolgáló döngkutakat 2005. december 31.-ig be kellett zárni. A határidőt követően a keletkező állati hulladékok 24 órán belüli begyűjtését és további kezelését az önkormányzatoknak a döngkutak kiváltásával kellett megoldaniuk.

Ezen önkormányzati feladat megoldásához kínált ko-finanszírozási lehetőséget az Európai Regionális Fejlesztési Alap Környezetvédelmi Infrastruktúra Operatív Program „Állati hulladék kezelése” pályázati felhívása.

Salgótarján Megyei Jogú Város Önkormányzata 2006. januárjában nyújtotta be pályázatát térségi szintű állati hulladék begyűjtő rendszer, átrakó állomás építésére vonatkozóan.

A projekt megvalósításához összesen 77.900 eFt-ot ítelt meg a Projekt Kiválasztási Bizottság, melyből 61.500 eFt-ot az Európai Regionális Fejlesztési Alap, és 16.400 eFt-ot a hazai költségvetés biztosít.

A projekt célja Salgótarján és Nógrád megye településein keletkező állati hulladékok előírásoknak megfelelő begyűjtését és hűtött átmeneti tárolását biztosító rendszer kialakítása mind I., mind II. osztályú állati hulladéokra.

A megvalósítás alatt álló beruházás egyaránt lehetőséget kínál a lakosságnál és a közterületen képződött állati hulladékok kezelésén túl az egyéni vállalkozók, gazdasági társaságok ezen hulladékainak fogadására. A központi szerepkörű gyűjtő-átrakó telep Salgótarján Térségi Hulladéklerakó telepen kerül megépítésre, ahová napi rendszerességgel történik majd állati hulladék beszállítás egy speciális gépjárművel. A gépjármű felépítménye speciális, osztott rakterű, egyaránt alkalmas I. és II. osztályú állati hulladékok begyűjtésére.

Az állati tetemek hűtőkamrában történő átmeneti tárolást követően engedéllyel rendelkező ártalmatlanító telepre kerülnek továbbszállításra. A központi átrakó telep folyamatos ügyleti rendszerben fog működni. A telepen dolgozó alkalmazott telefonon fogadja a bejelentéseket, melyek alapján logisztikai szempontokra tekintettel állítja össze a következő napi gyűjtőjárat útvonalát.

Minden állati hulladék beszállítás, átűrités után az autó fertőtlenítésére kerül sor.

A létesítmény átadására 2007. év második felében kerül sor, melyet követően kerül üzembe helyezésre a begyűjtő-szállító rendszer.

További információ: Salgótarján Megyei Jogú Város Önkormányzata, 3100 Salgótarján Múzeum tér 1. Tel. : 32/417-255

Kitüntetések a környezetvédelemben élenjáró szakembereknek

Köztársasági elnöki érdemrendeket és miniszteri elismeréseket adott át Persányi Miklós környezetvédelmi és

vízügyi miniszter az 1848/49-es forradalom és szabadságharc évfordulója, március 15-e alkalmából.

A Magyar Köztársaság elnöke - Persányi Miklós környezetvédelmi és vízügyi miniszter javaslatára a **Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje** kitüntetés adományozta:

Hompasz Gyulának, a Nyugat-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség (KÖTEVIFE) igazgatójának, környezetvédelmi hatósági területen hosszú időn át végzett, kiemelkedő szakmai tevékenysége, igazgatói munkája elismeréseként.

A Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt kitüntetés adományozta:

Bartha Péternek, a Tiszántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság műszaki igazgató-helyettesének, az Igazgatóságnál végzett közel négy évtizedes kiemelkedő munkája, ár- és belvízvédekezési védelem-vezető helyettesi tevékenysége elismeréseként,

Bokodi Istvánnak, a Közép-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség gazdasági igazgatóhelyettesének, a szakmai-hatósági feladatoknak megfelelő költségkímélő szervezet kialakítása, megvalósítása érdekében végzett munkája elismeréseként,

Horváth Lajosnak, az Észak-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség műszaki igazgató-helyettesének, vízminőség-védelmi, környezetvédelmi jogalkalmazási, együttműködési, kommunikációs területen végzett munkájáért, környezetvédelmi és közigazgatási jogi oktatói tevékenységéért.

Kaleta Jánosnének, a PROGRESSIO Mérnöki Iroda Kft. főmérnökének, a környezetvédelem területén folytatott több évtizedes szakmai tevékenysége elismeréseként,

Kocsis Gábornének, a Felső-Tisza-vidéki Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség mérőállomás vezető-helyettesének, a felszíni vizek minőségének védelme érdekében hosszú időn át végzett hazai és nemzetközi tevékenysége elismeréseként,

Kokics Tibor környezetvédelmi szakembernek, a hazai környezetkultúra fejlesztése érdekében végzett munkásságáért, különös tekintettel a Virágos Magyarországért környezetszépítő mozgalom érdekében kifejtett tevékenységére,

Teszár Lászlónak, a Közép-Tisza-vidéki Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség hatósági igazgató-helyettesének, a környezetvédelmi közigazgatásban kifejtett több éves elméleti és gyakorlati tevékenységéért, tudományos publikációiért, "zöldhatósági" vezetőként végzett munkájáért.

A Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt kitüntetés adományozta:

Bereczné Lucz Évának, a KvVM Jogi és Koordinációs Szakállamtitkári Titkárság szakmai főtanácsadójának, a környezetvédelmi és vízügyi szakterülethez tartozó jogszabályok előkészítése során hosszú időn át végzett magas színvonalú szakmai munkája elismeréseként,

A Magyar Köztársasági Bronz Érdemkereszt kitüntetés adományozta:

A miniszter az ünnep alkalmából 29 személynek Miniszteri Elismerő Oklevelet adományozott. Ugyanebben az elismerésben részesült a 2006. évi madárinfluenza elleni

A koordináló szervezetek javaslata

A termékdíj-mentességek és a termékdíj átvállalással kapcsolatos eljárás egyszerűsítésére

1. A koordináló szervezetek számára előírt hasznosítási arányok meghatározása a 2008. és 2009. évre:

Az 53/2003. kormányrendelet kizárólag a 2007-ig évig határozza meg a koordináló szervezetek számára a csomagolás termékdíj-mentesség érdekében teljesítendő hasznosítási arányokat. Ezek kiegészítése a következő 2 évre, és ennek legkésőbb 2007. júniusig történő közzététele alapvető jelentőségű az eddigi eredmények megőrzése szempontjából. Amennyiben ez nem történne meg, úgy a koordináló szervezetek 2007. december 31-én tevékenységüket be kell, hogy fejezzék, ami a begyűjtési- és hasznosítási rendszer összeomlásával jár.

2. Az újrahasználatos csomagolások eltérő megközelítése

A Hgt. (2000. évi XLIII.tv) és a csomagolási kormányrendelet (94/2002. Korm. rendelet) szerinti visszagyűjtési és hasznosítási kötelezettséget az újrahasználatos csomagolások esetén a hulladékká váló, azaz a körforgásból kikerülő mennyiségekre kell teljesíteni. A termékdíj-fizetési kötelezettség (1995. évi LVI. Tv., 53/2003. Korm. rendelet, 10/1995. KTM rendelet) rendszerében ettől eltérően az számít többutas csomagolásnak, amelyre vonatkozóan a kibocsátó vállalat teljesíti a jogszabályban (10/1995. KTM rendelet 11. melléklet) meghatározott újrahasználati arányokat, illetve bejelentkezik a Minisztérium újrahasználatos csomagolás rendszerébe. A követelmények teljesítése esetében az újrahasználatos csomagolások első forgalomba hozatalakor kell a termékdíjat megfizetni.

Véleményünk szerint a többutas csomagolás kibocsátás fentiek szerinti kettős megközelítése több problémát okoz. A termékdíj-fizetés alóli mentességhez a kibocsátott csomagolás meghatározott arányát be kell gyűjteni és hasznosítani kell. Ez az újrahasználatos csomagolások esetén gyakorlatilag lehetetlen, hiszen a kötelezettség keletkezésekor, azaz az első forgalomba hozatalkor a többutas csomagolás még nem válik hulladékká. Ráadásul az említett 11. melléklet ún. „V” feltétele szerint csak akkor minősül a csomagolás többutasnak, ha az éves szinten kibocsátott mennyiség meghatározott százalékát a kötelezett vissza is gyűjti (pl. fa raklap esetén 70%-ot). Az a kötelezett, amelyik akár csak 1%-kal elmarad ettől az aránytól már csak egyutasként jelentheti le ezeket a mennyiségeket, holott a gyakorlatban a csomagolások egy része még a körforgásban van. Az eltérő megközelítés miatt az adatszolgáltatási kötelezettségeket is duplán kell teljesíteni, eltérő nyilvántartásokat kell vezetni és eltérő bizonylatolási technikát, kell követni.

Javasoljuk, hogy a két kötelezettség összhangba hozása érdekében a 10/1995. KTM rendelet 8. § (5), (6) és

védekezés során kiemelkedő munkát végző öt személy a Duna Dráva Nemzeti Parkból, és négy munkatárs a Kiskunsági Nemzeti Parkból.

(7) bekezdése, valamint 11. számú melléklete kerüljön törlésre, és helyébe a következő új 8/A. § lépjen:

(1) „Az újrahasználatos termékdíj-köteles termék, csomagolás esetén annak újrahasználatos összetevője termékdíját az a tárgyidőszakban belföldön forgalomba hozott és az ugyanebben az időszakban újrahasználatra visszafogadott termékmennyiség különbsége, valamint a visszafogadott újrahasználatos termékből tárgyidőszakban keletkező hulladék mennyisége alapján kell meghatározni.

3. Az adatszolgáltatási kötelezettségek

A csomagolással kapcsolatos két párhuzamos kötelezettség (hasznosítási és termékdíj-fizetési kötelezettség) alapja ugyanúgy a kibocsátott csomagolás mennyisége. A jogszabályok ennek ellenére különböző adatszolgáltatási követelményeket írnak elő. A termékdíjas szabályozás értelmében a KvVM-hez a kiadott formanyomtatványok alapján be kell jelentkezni és negyedévente beszámolót kell küldeni, emellett a rendszeres APEH bevalló nyomtatványokon, valamint a speciális termékdíjas APEH adatlapon, termékimport esetén a vámú nyilatkozaton és a VPOP termékdíj-adatlapján is fel kell tüntetni a kötelezettség alapjául szolgáló mennyiségeket. A hasznosítási kötelezettséggel kapcsolatban nyilvántartásba vételi és jelentési kötelezettség áll fenn a környezetvédelmi felügyelőségek, illetve a Főfelügyelőség számára. Összességében a rendkívül bonyolult követelmény-rendszer maradéktalan teljesítéséhez mintegy 20 táblázat kitöltésére és több mint 3500 különböző adat kiszűrésére és jelentésére van szükségük a kötelezetteknek.

Javasoljuk a termékdíjas adatszolgáltatási rendszer (10/1995. KTM rendelet 2. és 3. melléklet és a kiadott formanyomtatványok) egyszerűsítését és a csomagolás hasznosítási kötelezettségével való összhangba hozását.

4. A kis kibocsátók termékdíj-fizetési kötelezettsége

A jelenlegi termékdíjas szabályozás a minimális csomagolás kibocsátással rendelkező kisvállalkozások számára is meghatározza a fizetési és adatszolgáltatási kötelezettséget, holott az ebből származó bevétel elenyésző összevetve a kötelezettség összes szereplőjét (kötelezettek, hatóságok, koordináló szervezetek) terhelő adminisztratív követelményekkel. Az egyetlen mentesülési lehetőség a termékdíj-fizetés alól kisvállalkozások számára, ha a 94/2002. Korm. rendelet 6. § (3) bekezdésében található, a hasznosítási kötelezettség alól mentesítő limitek alatt bocsátanak ki csomagolást. A termékdíj-fizetés alóli tényleges mentességhez azonban engedélyt kell kérni a környezetvédelmi felügyelőségtől, amely még a termékdíj befizetésénél és bevallásánál is bonyolultabb és költségesebb eljárás során szerezhető meg.

Javasoljuk, hogy a termékdíj megfizetése alól ne mentességi engedély alapján, hanem a jogszabály ereje folytán mentesüljenek a kis csomagolás mennyiséget kibocsátó vállalkozások (ennek érdekében az 53/2003. Korm. Rendelet 1. § (3) bek. Módosítása válhat szükségessé). Javasoljuk továbbá a 94/2002. Korm.

Rendeletben szereplő mentesülési limitek megemelését az alábbiak szerint:

A 94/2002. Korm. Rendelet 6. § (3), (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(3) A gyártó mentesül a visszavételi és hasznosítási kötelezettség teljesítése alól, ha a belföldön forgalomba hozott, illetve felhasznált termék összes csomagolása, újrahasználatos csomagolás esetén az összes hulladékká vált csomagolás éves szinten

- a) műanyag vagy társított esetén összesen 500 kg-ot,
- b) papír, fém vagy fa esetén 1000 kg-ot,
- c) üveg esetén 1500 kg-ot, nem haladja meg.

(4) A gyártó mentesül a visszavételi és hasznosítási kötelezettség teljesítése alól, ha Kt. 2. § (2) bekezdése alapján tőle a csomagolás környezetvédelmi termékdíja átvállalásra kerül.

5. A műanyag (bevásárló-reklám) táskák termékdíjával kapcsolatos értelmezési problémák.

A kereskedelmi csomagolások körébe tartozó műanyag (bevásárló-reklám) táskák termékdíj-fizetési kötelezettségével kapcsolatban számos értelmezési probléma merült fel, amelyekre a vonatkozó termékdíjas jogszabályok nem adnak választ. A felmerülő négy legfontosabb értelmezési kérdés az alábbi:

- A reklámtáska kereskedelmi útja során mely szereplő minősülhet kötelezettnek?
- Mi minősül műanyag (bevásárló-reklám) táskának?
- Hogyan kell a reklámtáskák mennyiségét literben mérni?
- Hogyan működik a számlán történő átvállalás a reklámtáskák esetében?

Álláspontunk szerint a műanyag (bevásárló-reklám) táskákra vonatkozó kötelezettségek egyszerű és egyértelmű szabályozással történő meghatározása gyakorlatilag lehetetlen, ezért javasoljuk a kereskedelmi csomagolások köréből kivenni ezt a kategóriát.

6. A reklámhordozó papírok termékdíja alóli mentesség lehetőségének eltörlése

A termékdíj törvény (1995. évi LVI. tv.) 2005. január 1-én hatályba lépett módosítása megszüntette a reklámhordozó papírok termékdíja alóli mentesülés lehetőségét. Ez – véleményünk szerint – ellentétes a termékdíj törvény 1. §-ában megfogalmazott környezetvédelmi céllal.

A hulladékká vált reklámhordozó papírok hasznosításának ösztönzése érdekében javasoljuk, hogy az 1995. évi LVI. tv. 5/A. § (3) bekezdésébe kerüljön vissza a reklámhordozó papír kategóriája

7. Jogutódlással történő átalakulás érvényesíthetősége a koordináló szervezetekkel kötött átvállalási szerződéseken

Egy vállalat jogutódlással történő megszűnése (pl. beolvadás) esetén a gazdasági társaságokból szóló törvény szerint a megszűnő jogelőd jogai és kötelezettségei a jogutód vállalatot illetik meg, illetve terhelik. A termékdíj-fizetési kötelezettség átvállalásáról szóló szerződések esetén azonban a kötelezett adószám, illetve GLN szám változása

miatt a szerződés minisztériumi jóváhagyásának (53/2003. Korm. rendelet 14. § (4) és (6) bekezdés) a jogutód cégre vonatkozó érvényessége álláspontunk szerint kérdéses. Ha a jóváhagyás érvényessége nem terjed ki a jogutódra, akkor a jogutódnak új szerződést kell kötnie. Az új szerződések hatálya lépése és a jogutódlás bekövetkezése között a szerződéskötési és jóváhagyási eljárás miatt akár több hónap is eltelhet. Ez idő alatt a kötelezett termékdíj-átvállalása nem biztosított, holott a jogutódlás a csomagolás kibocsátást, így a termékdíj-fizetési kötelezettséget egyáltalán nem érinti, kizárólag jogi, szervezeti módosulásnak tekinthető.

Javasoljuk a fenti probléma kiküszöbölését az 53/2003. Korm. rendelet 14. §-ának megfelelő módosításával, kiegészítésével.

8. A csomagolás forgalomba hozatalakor, illetve a számlán történő átvállalás esetén a kibocsátott számlán feltüntetendő szövegek túlzott hasonlósága.

A 10/1995. KTM rendelet 14. § írja elő a kötelezett által kibocsátott számlán feltüntetendő szöveget. Az 53/2003. Korm. Rendelet 15. §-a pedig a csomagolás termékdíjának számlán történő átvállalása esetén felírandó szöveget határozza meg. A gyakorlati életben, a két szöveg közötti hasonlóság miatt számos probléma merül fel, mert a kötelezettek gyakran nincsenek tisztában azzal, hogy a számukra csomagolóeszközök eladó vállalat az átvállalás szándékával, vagy kizárólag a saját kötelezettségére, a csomagolóeszközök csomagolására vonatkozóan tüntette fel a szöveget.

A fentiekben leírt probléma elkerülése érdekében javasoljuk az átvállalás esetén felírandó szöveg átalakítását, az 53/2003. Korm. rendelet 15. §-ának az alábbiak szerinti módosításával:

Az 53/2003. Korm. rendelet 15. § (1) b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„b) az átvállaló által kiállított számlán díjtételként feltüntetésre kerül a csomagolási összetevők anyagfajtánkénti mennyisége, továbbá a következő szöveg: a környezetvédelmi termékdíj megfizetése a kötelezettől átvállalva, a hasznosítási díj a (cég neve) hasznosítást koordináló szervezetnek, valamint az ezen felül fennmaradó termékdíj, a bruttó árból Ft megfizetésre került”.

9. A textil anyagú csomagolás hasznosítási arányai a termékdíj-mentesség érdekében

Az 53/2003. Korm. rendelet 1. számú melléklete a termékdíj-mentesség érdekében teljesítendő hasznosítási arányok között a textilanyagú csomagolásra is meghatároz kötelezően teljesítendő százalékokat (az egyéni teljesítők esetében külön arányok vonatkoznak a természetes és külön a nem természetes alapú textil-csomagolásokra). A textil anyagú csomagolások ezzel szemben az összes hazai kibocsátásnak elenyésző hányadát, mindössze 0,01 %-át teszi ki. A csomagolásról és a csomagolási hulladékok kezeléséről szóló 94/62. EU irányelv és a Hgt., valamint a csomagolási kormányrendelet szerinti visszagyűjtési és hasznosítási kötelezettség sem állapít meg textilhasznosítási arányokat, az anyagfajta külön kezelése az európai gyakorlatban nem ismert. Emiatt a szabályozás egy olyan anyag külön visszagyűjtő és hasznosítási rendszerének kiépítésére kötelez, amely csekély mennyisége és

természetes alapanyaga miatt nem okoz környezeti problémákat, fontos forrásokat elvonva ezzel más frakciók hasznosításától. A textil csomagolásokra vonatkozó külön hasznosítási arányok meghatározása nem mellékesen tovább csorbitja a két párhuzamos hazai kötelezettség összhangját.

A fentiek miatt javasoljuk az 1995. évi LVI. Tv. 2. számú mellékletben meghatározott termékdíj-tételek közül a természetes alapú textil termékdíj-tétele, az 53/2003. Korm. rendelet 1. számú mellékletben meghatározott anyagfajtánkénti kötelező hasznosítási arányok közül a textil alapanyagú csomagolásra vonatkozó százalékok, valamint a 10/1995. (IX.28.) KTM rendelet 7. számú mellékletéből a természetes alapú textil csomagolások KT-kódja törlését.

A Köztisztasági Egyesülés Hulladékhasznosítási Munkabizottságának javaslata

2007. február 28-án Cegléden, az ÖKOVÍZ Kft-nél ülést tartott a Hulladékhasznosítási Munkabizottság, melynek apropóját az adta, hogy a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium Ágazati Munkabizottságot hozott létre a csomagolási hulladékok kezelésével kapcsolatos feladatok korszerűsítésére.

A tanácskozás megkezdése előtt az ÖKOVÍZ Kft. mint a házigazda szervezet vezetője, Varga Tamás köszöntötte a résztvevőket, s röviden szolt cége és a térség hulladékgazdálkodási feladatairól.

Első előadasként, Patonai Sándor az ÖKOVÍZ Kft. munkatársa bemutatta a Cegléd,- és térsége szelektív hulladékgyűjtési rendszeréről, az elért figyelemre méltó eredményekről, a begyűjtött hulladék-összetétel,- és mennyiség elemzéséről, a továbblépés lehetőségeiről. Külön kiemelte a lakossági körben, különösen az iskolákban és óvodákban végzett ismeretterjesztő, és felvilágosító munka hatékonyságnövelő szerepét.

Ezt követően az Egyesülés igazgatója szóbeli kiegészítést fűzött a Minisztérium csomagolási hulladékok kezelésével kapcsolatos szakmai előterjesztéséhez.

Ebben külön kiemelte, hogy az európai uniós elvárások, a hulladékok keletkezésének csökkentése, az évente növekvő mennyiségű csomagolási hulladék-hasznosítás elérése, a lerakásra kerülő hulladékmennyiség növekedési ütemének megakadályozása, az eddigiekhez képest új rendszer az egyutas csomagolások betétdíjas rendszerének bevezetését indukálják.

A betétdíjas rendszer az u.n. kötelezeti oldal (gyártók, forgalmazók) szelektív hulladékkezelésben való, eddigieknél nagyobb mértékű részvétele mellett, a fenti célokat nagyban erősítene.

Jótékony hatással lenne a lakossági hulladékdíjak emelkedésének fékezésében, helyreállítaná a szennyező fizet elvét, biztosítaná a költségek arányos teherviselését, továbbá ösztönző hatással lenne a hulladékkeletkezés csökkentésében.

A felvázolt betétdíjas rendszerrel a Hulladékhasznosítási Munkacsoport egyetért. Támogatja a kötelezeti oldal minél nagyobb arányú részvételét a csomagolási hulladékok kezelésében.

Úgy látja ugyanakkor, hogy a betétdíjas rendszer kiépítése, a kereskedelmi hálózat fogadóképességének kialakítása hosszabb időt vesz igénybe, így a lakossági szelektív hulladékkezelésben legjelentősebb szerepet játszó gyűjtőszigetes, valamint a most felfejlődő házhoz menő szelektív hulladékgyűjtés, a belátható időn belül még meghatározó jelentőségű lesz.

Ebből adódóan a Munkacsoport egyöntetű álláspontja, hogy a lakossági szelektív hulladékkezelésben a továbbiakban is meghatározó jelentőségű lesz a koordináló szervezetek szerepe.

A közszolgáltatók koordináló szervezetekkel kötött szerződése, az ebből befolyó hasznosítási díj mértéke és összege, s ennek a lakossági hulladékdíjra gyakorolt hatása, tőlünk is másfajta gondolkodásmódot és cselekvést kíván.

Az eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy a közszolgáltatóknak a koordináló szervezetekkel kapcsolatos egységes állásfoglalása nem lépte túl a tanácskozás szintjét, s eddig még nem sikerült az ott elfogadott nyilatkozatokat a gyakorlatban kamatoztatni.

A közszolgáltatás jellege, a közszolgáltatók egyéni helyzete mindaddig erősebb motivációnak bizonyult az egységből adódó előny kiaknázásánál.

A napjainkra kialakult helyzet lényegesen megváltozott: az önkormányzatok forráshiánya, a lakossági fizetőképesség jelentős romlása, a nagy regionális hulladékkezelési rendszerek belépésből adódó költségnövekedés hatása, a szelektív hulladékgyűjtés lakossági igénye, állandósuló és leállíthatatlan növekedése együttesen olyan intézkedéseket igényelnek, amelyek a fokozatosan növekvő behajthatatlan kintlévőségeket, valamint a szelektív hulladékkezelés veszteségeit ellensúlyozzák.

Ezért a Hulladékhasznosítási Munkacsoport az alábbi javaslatot teszi:

1. A Köztisztasági Egyesülés tagszervezetei tegyenek szándéknyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy a jövőben az általuk ellátott településeken keletkező lakossági szelektív hulladékot egy erre a célra létrehozott szervezeten keresztül értékesítik a legkedvezőbb feltételek mellett.

2. A szándéknyilatkozat megfogalmazásáról, s annak a tagszervezetek felé történő kiküldéséről az Egyesülés igazgatója legkésőbb március 8-ig gondoskodik. A nyilatkozatok visszaküldési határideje március 15.

3. Az aláíró tagszervezetek vállalják, hogy a koordináló szervezetekkel a szándéknyilatkozat aláírását követően közvetlenül nem tárgyalnak, csak az Egyesülésen, illetve a létrejövő szervezeten keresztül.

4. A szándéknyilatkozatok alapján az Egyesülés igazgatója a létrehozandó szervezet kidolgozására adjon megbízást az erre alkalmas, nagy gyakorlattal rendelkező ügyvédi irodának úgy, hogy az elkészült anyagról a soron következő Igazgatótanács ülés dönthessen.

5. Pozitív igazgatótanácsi döntés esetén a létrehozandó új szervezet 2007. június 15-én kezdje meg működését.

6. Intenzív, a korábbiaknál hatékonyabb, minden részletre kiterjedő együttműködést kell kialakítani és folyamatosan fenntartani az önkormányzatok szövetségeivel, a szövetségek környezetvédelmi bizottságaival, hogy tiszta és egyértelmű képet kaphassanak a lakossági szelektív hulladékok kezelésének helyzetéről,

valós költségeiről, s ebben az önkormányzatok reális lehetőségeiről, mozgásteréről.

A Munkabizottság ezzel befejezte tárgyalását, majd a helyszínen megtekintette a ceglédi épülő válogatóművet, és a régi hulladékudvar és lerakóhely működését.

img-8290607-0001.tif

GKM állásfoglalás a tachográf alkalmazásáról